

[Enggaard.]

en sådan omlægning, når indkomstskattesystemet i øvrigt er underkastet en større ændring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Desværre må jeg indlede med at sige, at det forslag til folketingsbeslutning, som vi behandler her, ikke udmærker sig ved at være lysende klart. Det ene sted står der noget om, at man skal lade være med at beskatte folkepensionen, og nedenunder i bemærkningerne står der, at det, det egentlig drejer sig om, ikke er folkepensionen, det er ekstrairndtægterne.

Men jeg er ligesom de øvrige ordførere og ligesom finansministeren enig i, at det problem, der røres ved, er meget, meget væsentligt, og jeg kan ligesom de øvrige ordførere sige, at jeg er glad for, at det tages op her også.

Men må jeg ikke lige også til opklaring understrege det, som finansministeren var inde på, nemlig at vi i meget høj grad har benyttet os af den udvej, som kristeligt folkeparti har anvist, og den har vist sig at give barokke resultater. Jeg kan her tage frem, at en enlig folkepensionist, der naturligvis får pensionstillægget og derved kommer op på 13.000 kr. eller sådan noget i indtægt, betaler 38 kr. i skat, mens en lærling eller en ung under uddannelse, der har samme indtægt, kommer til at betale 3.580 kr. i skat. En enlig folkepensionist, der tjener 75.000 kr., betaler 37.825 kr. i skat, mens en anden enlig, der har den samme indtægt, kommer til at betale 42.977 kr., altså en forskel på over 5.000 kr. i skat her.

Når jeg har draget disse eksempler frem, er det, fordi jeg tror, at problemet er meget, meget alvorligt. Vi er kommet til det punkt i det danske samfunds udvikling, hvor man må sige, at de love, vi har vedtaget, virker tilfældigt. Der er ikke mere konsekvens og logik i vore loves virkning. Det er tilfældigt, hvordan de virker, og det er en situation, som vi ikke kan leve ret længe med, hvis vi ønsker at bevare samfundet, som det er. Vi er nødt til at erkende, at vi for længst er ude over det, som man kunne kalde industrisamfundet og på vej over i det efterindustrielle samfund, og at vore styringsmekanismer slår totalt fejl.

Jeg regner med, at de eksempler, som vi

har fået på denne manglende styring af samfundet, kun er de første, der vil komme, og at vi i dette år vil opleve betydelig værre eksempler. Jeg kan derfor ikke være enig med venstres ordfører eller finansministeren, når de siger, at det dårligt kan betale sig, at det dårligt kan betale sig at yde noget ekstra. Vi er for længst forbi den station på vejen. Det er i dag sådan, at hvis man tager ekstraarbejde, bliver det beløb, der bliver tilbage til én selv, når skatten er betalt, mindre, end det var før, man tog ekstraarbejde. Og endnu pinligere: teknokraterne har forsøgt at lave et system, der passede godt til det gamle industrisamfund. I dag virker det sådan; at man påtvinger folk et dyrtidstillæg, hvis resultat er, at den disponible indtægt, det, der er tilbage, er mindre, end før dyrtidstillægget blev udbetalt. Det haster med at rette på dette.

Hagen Hagensen (KF):

Forslagsstillerne har vist deres gode vilje ved på ny at pege på et problem, som har været kendt gennem lang tid, og som på forskellig måde har været søgt løst i årenes løb, men der skal også kun siges fra vor side, at vi er meget villige til at behandle dette spørgsmål, der er rejst i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Det er kendt, at der allerede på flere måder i skatte- og afgiftsudvalget behandles forhold, der ligger tæt op ad det, der røres ved her, men jeg vil da gerne sige, at vi meget gerne vil være med til at se på dette spørgsmål. Det skal dog nok løses i en fuldstændig sammenhæng med andre forhold. Jeg kan vel her nøjes med at henvise til de mange ting, som ministeren allerede har været inde på, og som enkelte ordførere har nævnt; der er mange ting at tage stilling til, og vi må sige, at det er mange gange svært at have en mindre indkomst. Det kan måske være dobbelt svært, når man får den i form af folkepension, netop fordi der i forbindelse med stigning i indkomsten sker en aftrapning af pensionsydelsen, og vi ved ikke, hvad det udvalg, der er nedsat til at bedømme spørgsmålet om forholdet mellem offentlige ydelser og skat, når frem til. Vi håber på, at der kommer noget ud deraf, men der er vel nok nogen tvivl om, hvorvidt der gør det, og så må vejen være den, antagelig, i forbindelse med en noget større reform på